

Sygn. akt IV U 1298/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015r. w S.

odwołania D. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie D. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo D. W. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2013r. do 31 grudnia 2017r.

Sygn. akt: IV U 1298/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił D. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła D. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że choruje na szereg schorzeń, wśród nich neurologiczne, ortopedyczne, alergologiczne, endokrynologiczne, ginekologiczne. Ponadto od 1997r. pozostaje pod opieką psychiatryczną, gdyż złe samopoczucie fizyczne, bóle i rozdrażnienie odbierają jej chęć do życia. Z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć żadnej pracy, dlatego decyzja organu rentowego powinna być zmieniona (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 1 października 2010r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona D. W. do 31 lipca 2013r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 21 sierpnia 2012r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 lipca 2013r. k.349 akt rentowych). W dniu 5 lipca 2013r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.351 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 sierpnia 2013r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 16 sierpnia 2013r. k.353 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 1 października 2013r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.354 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 1 października 2013r. k.357 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 11 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 11 października 2013r. k.360 akt rentowych).

Ubezpieczona ma (...). Ma wykształcenie zawodowe – obuwnik. Po ukończeniu szkoły zawodowej pracowała jako szwaczka (zaświadczenie Zespołu Szkół (...)) w M. z 9 listopada 1993r. k.7 i zaświadczenie o zatrudnieniu k.9 akt rentowych). Od 18 stycznia 1995r. ubezpieczona była uprawniona do renty inwalidzkiej trzeciej grupy (decyzja k.39 akt rentowych), a następnie do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Rentę tę pobierała do 31 lipca 2013r.

Ubezpieczona cierpi na padaczkę od 1993r., a ponadto na zespół bólowo-korzeniowy L-S w remisji objawów korzeniowych, w 2009r. i 2010r. przeszła leczenie operacyjne przepukliny tarczy międzykręgowej L4-L5, L5-S1. Ponadto od 2012r. występuje u niej nawracający obrzęk Q.. Schorzenia te w aktualnym stanie zaawansowania nie powodują u ubezpieczonej niezdolności do pracy (opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, chorób płuc i chorób wewnętrznych k.9-11 akt sprawy).

Ubezpieczona cierpi ponadto na organiczne zaburzenia afektywne, które powodują, że jest ona nadal ,tj. od 1 sierpnia 2013r. częściowo niezdolna do pracy, przy czym przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 grudnia 2017r. W obrazie psychopatologicznym ubezpieczonej dominuje wzmożone napięcie psychiczne, lęk, drażliwość, zniechęcenie, osłabiona aktywność. Analiza historii choroby ubezpieczonej pokazuje, że nie występują u niej dłuższe okresy poprawy stanu psychicznego. Od 2012r. jest ona dotknięta dodatkową patologią w postaci nawracających obrzęków Q. (m.in. obrzęki krtani, języka), z powodu których wielokrotnie trafiała do oddziału ratunkowego. Schorzenie to wymaga przyjmowania leków przeciwalergicznych i okresowo sterydów i powoduje u ubezpieczonej nasilenie objawów lękowych i depresyjnych. Wystąpienie obrzęku Q. zwykle wywołuje u chorego lęk. Badanie psychologiczne wykonane w dniu 11 czerwca 2014r. wykazało u ubezpieczonej symptomy organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Wykładnikami takiego uszkodzenia są zaburzenia poznawcze i padaczka, która z kolei związana jest z przebyciem przez ubezpieczoną w 1993r. zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych. W porównaniu do stanu sprzed 31 lipca 2013r. (data końcowa poprzednio ustalonego prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy) stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ poprawie (opinia biegłych psychiatry i psychologa k.19-21 i 23 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po

przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej w dalszym istnieje niezdolność do pracy i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Ze sporządzonej na tę okoliczność opinii zespołu biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, chorób płuc i chorób wewnętrznych wynika, że ubezpieczona cierpi na schorzenia neurologiczne i ortopedyczne oraz schorzenie alergologiczne w postaci obrzęku Q., ale aktualny stan zaawansowania tych schorzeń nie powoduje u ubezpieczonej niezdolności do pracy. Dalszą częściową niezdolność ubezpieczonej do pracy powoduje natomiast rozpoznane u ubezpieczonej schorzenie psychiczne w postaci organicznych zaburzeń afektywnych. Do ustaleń takich doszli biegli z zakresu psychiatrii i psychologii, którzy w złożonej opinii wskazali, że w obrazie psychopatologicznym ubezpieczonej dominuje wzmożone napięcie psychiczne, lęk, drażliwość, zniechęcenie, osłabiona aktywność, przy czym od 2012r. dodatkowym czynnikiem powodującym lęk są nawracające obrzęki Q.. Badanie psychologiczne ubezpieczonej wykazuje u niej symptomy organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego m.in. w postaci zaburzeń poznawczych. W ocenie biegłych od czasu ustalenia poprzedniego prawa do renty stan zdrowia psychicznego ubezpieczonej nie uległ poprawie, a przewidywany okres trwania dalszej częściowej niezdolności do pracy to 31 grudnia 2017r. (opinia k.19-21 i 23 akt sprawy). Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i właściwie uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych psychiatry i psychologa, gdyż zastrzeżenia do opinii wydanej przez dotychczasowych biegłych – zgłoszone przez organ rentowy w piśmie z 9 grudnia 2014r. na k.33 akt sprawy – stanowią w ocenie Sądu polemikę z prawidłowymi ustaleniami opinii wynikającą z odmiennej oceny przez organ rentowy stanu zdrowia ubezpieczonej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.